

เอ็กซ์ไฟล์เดือนสิงหาคม ๒๕๕๔

บันทึกการเดินทาง

เดือนสิงหาคม ผมต้องใช้ชีวิตอย่างระมัดระวัง เจ็บป่วยไม่ได้ นัดหมายต้องตรงเวลา ตารางเดินทาง และตัว ต้องเตรียมพร้อมล่วงหน้าเป็นเดือน เดินทางต้องดูฝน เพราะผมไม่ชอบพกพาร่ม แม้กระทั่งเสื้อผ้า ก็หาไม่ เพราะเกะกะ ไม่อยากแบกน้ำหนักสัมภาระเกินความจำเป็น แปลว่าหากเปียกฝน ก็คงต้องทนอยู่จนมันแห้งไปเอง หรือซื้อเสื้อผ้าใหม่ใส่เอาตาหน้า อีกสิ่งหนึ่งที่ต้องเตรียมพร้อมเสมอคือยา เพราะหากป่วยมาคงหายยาก และสอนหนังสือไม่ทัน แม้เดือนนี้ นิสิต นักศึกษา จะสอบกลางภาคแล้ว แต่ผมยังต้องใช้เวลาคำตอบอย่างรีบเร่งทุกวัน วิชาที่ไม่สอบกลางภาคก็มีการบ้าน หรืองานประจำสัปดาห์ให้ตรวจ การเดินทางเดือนนี้รวมแล้วติดลบราวแปดพันกว่าบาท ถือว่าต่ำว่ามาตรฐาน

สิงหาคม 2554

วัน	จาก	ไป	เที่ยววัน	Departure time	พัก
12	อุบลราชธานี	กรุงเทพฯ	TG031	17.00	SPS-HB (1,475 บาท)
13	กรุงเทพฯ	พิษณุโลก	Nok	7.05	11840254 (3,750 บาท)
13	สอน 304496 Selected Topic (Building Design)				
13	พิษณุโลก	กรุงเทพฯ	Nok	17.00	
14	กรุงเทพฯ	อุบลราชธานี	TG090	15.35	
17	อุบลราชธานี	กรุงเทพฯ	TG031	17.00	SPS-HB (3,750 บาท)
18	ประชุมวิชาการ แหล่งเรียนรู้แห่งชาติ ครั้งที่ ๔ ระดับ เพาะปลูก				
20	กรุงเทพฯ	พิษณุโลก	Nok	7.05	11853325 (3,750 บาท)
20	สอน 304496 Selected Topic (Building Design)				
20	พิษณุโลก	กรุงเทพฯ	Nok	17.00	
21	กรุงเทพฯ	อุบลราชธานี	TG090	15.35	
28	อุบลราชธานี	กรุงเทพฯ	TG031	17.00	3,750 บาท
27	กรุงเทพฯ	พิษณุโลก	Nok	7.05	11840373 (2,550 บาท)
27	สอน 304496 Selected Topic (Building Design)				
27	พิษณุโลก	กรุงเทพฯ	Nok	17.00	
28	กรุงเทพฯ	อุบลราชธานี	TG090	15.35	

เดือนสิงหาคม ผมยังต้องพึ่งพาอาหารจานด่วนอยู่ทุกบ่อย เพราะเวลาน้อย หรือไม่อยากเสียเวลาไปเสาะหาที่กิน หรือรอคอย แม้ว่า อาหารจานด่วนเกือบทุกมื้อ จะแพงกว่าอาหารมือปอกติปกติ

(ซ้ายไปขวา บนลงล่าง)

๑ วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๔ อาหารเช้า Burger ปลา และกาแฟร้อน ที่ท่าอากาศยานดอนเมือง เป็นเดือนเริ่มต้น อาการผู้โดยสาร ๑ และปิดฉากอาการผู้โดยสารภายในประเทศเดิมอย่างถาวร ๒ วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๔ Sandwich Salmon กับกุ้ง กาแฟ และน้ำอัดลม พักผ่อนครึ่งวันก่อนกลับอุบลราชธานี ๓ วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๔ อาหารบนชั้นธุรกิจของ Nok air เห็นใหม่เหมือนเดิม ๔ วันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๔ Sandwich เนื้อกับผักย่าง และน้ำอัดลม ๕ วันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๔ วันนี้อาหารอินเดีย แป้งโรยกระเทียม (Garlic naan) แกงเนื้อแกะ (Lamb curry) และสลัดผักสับปรุงรส (หอม ผักชี มะเขือเทศ และ ัญญาพืช ปรุงรสคล้ายยำของไทย แต่ไม่มีรสเผ็ด) และน้ำกีวี

จากหน้าต่างบนท้องฟ้า

เดือนสิงหาคมฝนตกเป็นปกติ แต่ที่เริ่มไม่ปกติ คือ น้ำท่าไหลบ่ามาเร็ว สามปีก่อนจำได้ว่า ระดับน้ำในแม่น้ำน่านสูงเกือบถึงตลิ่ง ปีนี้ดูท่าจะไม่แตกต่างกัน ได้ขาน้ำนม และน้ำน่าน ทำให้หลายอำเภอเริ่มเดือดร้อนกับอุทกภัย ในขณะที่หลายคนบอกว่า จังหวัดในภาคกลางคงประสบชะตากรรมไม่แตกต่างกัน แต่คงยังไม่มีใครคาดคิดว่า จะรุนแรงมาก ขณะที่อุบลราชธานี เมืองที่ตั้งอยู่ท้ายน้ำ ระดับน้ำสูงขึ้น แต่น่าเชื่อว่าคงไม่ประสบอุทกภัยร้ายแรงดังเช่นปี ๒๕๔๕

(ซ้ายไปขวา บนลงล่าง) ๑ วันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๔ จากอุบลราชธานีไปสุวรรณภูมิ อากาศยานตีวงเหนืออ่าวไทยก่อนมุ่งร่อนลงจอดมีเมฆฝน ๒ วันที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ ขึ้นจากอุบลราชธานี อากาศดี เห็นแม่น้ำและพื้นดินสีเขียวข้างล่างอุบลราชธานี อากาศยานตีวง ใต้สุเทพดานบินมุ่งหน้าสุวรรณภูมิ ๓ และ ๔ วันที่ ๑๓

สิงหาคม ๒๕๕๔ จากพิษณุโลกไปกรุงเทพ ถ่ายระหว่างนครสวรรค์ ถึงลพบุรี หลายแห่งมีน้ำ แต่ไม่มีวิวแหว อุทกภัย แมฆขาวในภาคกลางกำลังจะปิดบังพื้นที่น้ำที่ (เริ่มจะ) ขยายวงกว้าง อีกอีตใจผมจะถึงพิษณุโลก๕ วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๔ ๑๗.๐๐ น กลับกรุงเทพ พิษณุโลกกำลังแย้ แม่น้ำน่านปริ่มตลิ่งแล้ว พรุ่งนี้แย้แน่ สงสารอุตรดิตถ์ สุโขทัย พิษณุโลก และอีกหลายจังหวัด ข้างล่าง (พิจิตร นครสวรรค์ สิงห์บุรี อ่างทอง ลพบุรี พระนครศรีอยุธยา และปทุมธานี) ๖ วันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๔ จากกรุงเทพ ไปอุบลราชธานี ปากแม่น้ำบางปะกง และชายทะเลปริมาณน้ำยังเป็นปกติสำหรับฤดูฝน คงไม่มีใครคาดคิดว่า อีกสองเดือนข้างหน้า จะเกิดอุทกภัย

หนึ่งวันที่ชะอำ

๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๔ ไปชะอำ ไปร่วมนำเสนอบทความรับเชิญ (Invited paper) การประชุมวิชาการแหล่งน้ำแห่งชาติ ครั้งที่ ๔ ที่ชะอำ ประจวบคีรีขันธ์ ผมเตรียมบทความนี้โดยขออนุญาตใส่ชื่อติดต่อการบดี (ศ.ประกอบ วิโรจนุกฎ) ด้วย ผมไม่แน่ใจว่า ท่านผู้จัดงานกรุณาเชิญผมถูกคน หรือถูกงานหรือไม่ เพราะผมไม่ใช่ผู้เชี่ยวชาญวิศวกรรมแหล่งน้ำ แต่เชื่อว่า เรื่องที่นำเสนอ จะเป็นเรื่อง In trend ในอนาคตใกล้ ๆ นี้ เพราะเป็นเรื่องการวางแผนและออกแบบโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่น้ำหลาก โดยใช้กรณีศึกษา จากผลงานวิจัยที่จังหวัดอุบลราชธานี (Planning And Design of Infrastructures In Large Flood Plain, Case Study: Ubon Ratchathani) ท่านสามารถดู และ download ได้จาก www.sdhabhon.com/Research-Art-Culture/WaterResource/WRE-sdhabhon%20&%20Prakob.pdf

ผมออกจากบ้านราวหก

โมงเช้า โดยมีลูกศิษย์ (พงศ์พันธ์ ลิมนันทชัย – เอ้) เดินทางมาจากลพบุรี ตั้งแต่วันนี้ เพื่อรอไปรับผม ผมออกเดินทางลงใต้มุ่งชะอำทันที ผมเดินทางจากอุบลราชธานี ถึงกรุงเทพวานนี้ ใช้เวลาทั้งคืนเตรียมและทำ PowerPoint และแล้วเสร็จพร้อมนำเสนอก่อนอาบน้ำแต่งตัว และเอ้ไปรับไม่กี่นาที แปลกที่อยู่ไนโรด กลับหลับไม่ลง เป็นธรรมชาติของผมเองที่มักไม่เคยหลักหากต้องเดินทางโดยรถยนต์ หรือรถไฟ แวะกินอาหารเช้าที่เขาย้อย และแวะกินกาแฟที่ชายหาดชะอำ ก่อนที่เอ้จะไปส่งผมที่โรงแรมสถานที่จัดประชุม แล้วไปหัวหิน ผมขอร้องให้เอ้ใช้เวลาว่างระหว่างรอที่หัวหิน และแวะถ่ายรูปสถานีรถไฟหัวหินให้ด้วย

เสร็จจากการประชุมก็พอดี เอ้ขับรถไปรอรับ ผมขนหนังสือสองสามกล่อง ที่เจ้าหน้าที่ วสท. กรุณาฝาก และหอบหัวไปให้ผมถึงชะอำ บ้างก็เป็นเอกสารบรรยาย ซึ่งปกติผมบรรยายเสร็จก็มักจะเผ่นไปแต่ตัว โดยฝากหนังสือ หรือเอกสารไว้กับเจ้าหน้าที่ หลายเล่ม เป็นหนังสือที่ผู้มีจิตศรัทธาบริจาคให้ห้องสมุด บางเล่มผมซื้อไว้ใช้สอน หรือบริจาคเข้าห้องสมุดเช่นกัน แต่ก็ฝากไว้ไม่มีกำหนด จะต้องขนกลับคราวละสองสามลังเมื่อมีโอกาสเช่นนี้ ผมบอกเอ้แวะกินอาหารทะเลมือเย็นที่สะพานหินริมหาดชะอำ (ชาวบ้านเรียกสะพานหิน แต่คือ Break water หรือกำแพงกันคลื่น) ก่อนกลับกรุงเทพ ที่ชายหาดชะอำ เมื่อผมจะได้พบเด็กน้อยชาย Mobile เปลือกหอย กับเพื่อสุนัข ที่เคยพบ และถ่ายรูปเล่าเรื่องเมื่อสองสามปีก่อน

ระหว่างทาง ผมพบนักศึกษาจากภาควิชาวิศวกรรมโยธา กลุ่มใหญ่ และอาจารย์ ผู้ควบคุม (อาจารย์สุรพล ไชยชนะ) ที่ชายหาด คนเหล่านี้ เดินทางไปแข่งขันคอนกรีตมวลเบา ระหว่างวันที่ ๑๗ - ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๔ ณ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ อำเภอหัวหิน ประจวบคีรีขันธ์ ก่อนออกเดินทางแวะลาผมโดยบังเอิญ ขณะผมเดินไปรอขึ้นรถของมหาวิทยาลัยไปทำงาน ผมบอกเป็นปริศนาว่า อาจตามไปให้กำลังใจถึงหัวหิน และหากเป็นเช่นนั้น พวกเขาอาจคว้ารางวัลกลับบ้านก็ได้ เนื่องจากเคยได้รางวัลชนะเลิศคราวร่วมแข่งขันครั้งแรก และได้รางวัลรองชนะเลิศในปีถัดมา ผมบอกเขาว่า ไม่ต้องคิดว่าจะได้อะไร หรือเสียอะไร คิดเพียงตั้งใจไปแข่งให้เต็มที่ หากบังเอิญได้รางวัล ก็ถือว่า เกินเลย ความฝัน หรือความคาดหวัง แต่หากไม่ได้รางวัลอะไรเลย ก็ไม่ต้องผิดหวัง เสียใจจนเกินเหตุ คือนั้นผม กลับถึงกรุงเทพฯ ๒๑.๐๐ น ทำงานต่อจนดึก

รุ่งขึ้น ก่อนกลับ อุบลราชธานี ผมทราบข่าวว่า นักศึกษาภาควิชาวิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์ ม.อบ กลุ่มนี้ ได้รับรางวัลรองชนะเลิศ จากการแข่งขันคอนกรีตมวลเบา ระหว่างวันที่ ๑๗ - ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๔ ณ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ อำเภอหัวหิน ประจวบคีรีขันธ์ เมื่อเอารางวัลนี้ ไปให้นักศึกษาปี ๑ ที่เรียนแนะนำวิชาซีพีวิศวกรรม หลาย ๆ คนตื่นเต้น และพร้อมใจปรบมือให้นักศึกษารุ่นพี่ แต่อีกไม่กี่วันถัดมา พวกเขาต้องตื่นเต้น และปรบมือดังกว่าเดิม

ที่นักศึกษาจาก คณะวิศวกรรมศาสตร์ ม.อบ (ภาควิชาวิศวกรรมโยธา) อีกกลุ่มหนึ่ง ชนะเลิศ การแข่งขัน เพื่อสร้างสรรค์วิชาการด้านโครงสร้างด้วยไม้ออสกริม (สะพานไม้จำลอง) ครั้งที่ ๕ จัดโดยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ศาลายา นครปฐม ๒๒-๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๔ ได้รับรางวัลพระราชทาน สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

สถานีรถไฟหัวหินทำไมไม่ถ้ามักคำ

ภาพต่อไปนี้ คือสถานีรถไฟหัวหิน สร้างตั้งแต่สมัย ร.๗ ถ่ายโดยพงศ์พันธุ์ ลิมปอนันตชัย ระหว่างรอรับผมกลับกรุงเทพ เอ่ถ่ายรูปนี้ให้ผมพร้อมบอกข่าวร้าย ตามประสาสถาปนิกที่ย่อมมีความรู้สึกไว ต่อเรื่องเล็กน้อยที่ไม่เล็กน้อย ข่าวร้ายคืออะไร ลองดูรูป และอ่านเรื่องเล่าประกอบรูป

(ซ้ายไปขวา บนลงล่าง)

๑ สถานีรถไฟหัวหิน เห็นแต่ไกล ริมทางรถไฟ ถ่ายย้อนจากทางมุ่งลงใต้ ๒ ตัวอาคารสถานี และชานชาลา ๓ อาคารพลับพลา สถาปัตยกรรมไทย แยกอุ้ไกล ๆ มีรั้วล้อมไว้ ๔ และ ๕ ชายคา ฝ้าเพดาน สถาปัตยกรรมแบบตะวันตก และสีเหลืองแดง ทำให้อาคารทั้งสองหลัง ไม่แลดูขัดแย้ง ๖ พื้นกระเบื้องเดิม เข้าใจว่าสั่งจากต่างประเทศ (อิตาลี) แม้เก่าตามกาลเวลา แต่ทวีคุณค่า ถูกรักษาเป็นอย่างดี แม้อาคารผ่านการฟื้นฟูบูรณะหลายครั้ง ๗ ดูให้ชัด ๆ ว่า ลวดลายกระเบื้องของเก่านั้น เป็นอย่างไร ๘ และ ๙ แต่น่าเสียดายนัก กระเบื้องปูพื้นบริเวณโถงชานชาลา และจำหน่ายตั๋วโดยสาร ถูกรื้อออก แทนที่ด้วยกระเบื้องสมัยใหม่ ลวดลายขัดตะกั้งสี และลวดลาย ทำลายคุณค่าสถาปัตยกรรมของอาคารอนุรักษ์หลังนี้ไปเสียสิ้น ใครหนอช่างทำไปได้ ทำไมไม่บอกกล่าว หรือถามผู้รู้สักคำ โชคดีที่มีผู้คนเห็น และทักท้วงจนเป็นเหตุให้ต้องยุติการรื้อกระเบื้องเดิม เพื่อเปลี่ยนกระเบื้องใหม่กลางครั้น แต่ถึงกระนั้น ก็เสียหายไปมากจนไม่อาจคืนสู่สภาพเดิมได้

(ซ้ายไปขวา บนลงล่าง)

๑ และ ๒ หลังคา ชายคา ราวลูกกรงต่ำ ของสถานีรถไฟหัวหิน ในภาพและเห็นท่อตั้ง (Down spout) ระบายน้ำฝนจากหลังคาด้วย ๓ ฝาเพดาน ทรงตะลุ่มภายใต้อาคาร ๔ กระเบื้องพื้นของเดิม ที่ยังไม่ถูกรื้อทิ้ง ๕ และ ๖ ในห้องพนักงาน และห้องรับส่งพัสดุไปรษณีย์ภัณฑ์ กระเบื้องปูพื้น ยังเป็นของดั้งเดิม ๗ และ ๘ กระเบื้องปูพื้นทางเดินหน้าห้อง และโถง บริเวณโถงชานชาลา และจำหน่ายตั๋วโดยสาร ถูกรื้อออก กลายเป็นกระเบื้องสมัยใหม่ ลวดลายขัดตะ ทังสี และลวดลาย ทำลายคุณค่าสถาปัตยกรรมของอาคารอนุรักษ์หลังนี้ไปเสียสิ้น เห็นแล้วเศร้าเสียตายกับชะตากรรมความเป็นไปของอาคารหลังนี้ ฤาหัวหิน เกือบจะสิ้นมนต์ขลังเสียแล้ว

คนไทย คราวไทย ในฤดูน้ำหลาก

เรื่องนี้พิมพ์ในเดือนพฤศจิกายน แต่คิดไว้ตั้งแต่มองเห็นเค้าของน้ำเหนือป่า จากหน้าต่างอากาศยาน ตั้งแต่ต้นฤดูฝนจำได้ว่า คนขับแท็กซี่คันหนึ่ง มีพื้นเพอยู่ที่อ่างทอง เล่าให้ผมฟังว่า หน้าฝนน้ำมา เป็นสัญญาณเตือนให้คนสมัยก่อนสะสมเสบียงยังชีพ ไม่ได้คิดว่าจะต้องหวังพึ่งใคร อีกครั้ง คงไม่มีใครให้พึ่งพาเสบียงที่สะสมไว้จะต้องรู้จักกินไประยะหนึ่ง รอจนกระทั่งความอุดมสมบูรณ์ที่มากับน้ำ คือ ผักปลาทั้งหลายเติบโตพอจับมากินได้ สมัยก่อนไม่มีตู้เย็น เเสบียงที่สะสมในครัวไทยจึงเป็นของแห้งที่เก็บได้นาน นอกจากข้าวสาร ก็คงเป็นอาหารแห้ง ตั้งแต่ เกลือ น้ำตาลปึก กะปิ น้ำปลา บางพื้นถิ่นมีปลาร้า (ปลาร้าของคนอีสาน มีทั้งปลาร้าที่ทำจากปลาตัวเล็ก ๆ มุ่งหวังให้ได้น้ำปลาร้าเพื่อใช้ปรุงอาหาร และปลาร้าที่เป็นชั้นโต ๆ เหมือนปลาร้าของคนภาคกลาง) น้ำส้มสายชู (สมัยก่อนหมักจากน้ำมะพร้าว) หรือมะขามเปียก ที่ใช้มากกว่ามะนาวในปัจจุบัน มะขามดิบ หรือมะขามสด เก็บได้นานโข กว่าจะแห้งก็คงตำน้ำพริกได้หลายครก

เครื่องเทศอื่น ๆ ที่มีประจำครัวต้องเก็บให้มากขึ้น อาทิ พริกแห้ง หอม กระเทียม พริกไทย กระชาย ขมิ้น ขิง ข่า กระชาย ใบ และลูกมะกรูด ซึ่งเก็บรักษาไว้ได้นานพอดู มะพร้าว หลายลูก ไว้ชูดทำกะทิ ทั้งอาหารคาวหวาน (อาหารไทยขาดกะทิ หรือมะพร้าวแทบจะไม่ได้) ที่เป็นมือค่อนข้างพิเศษ เพราะชูดและคั้นกะทิ เสียเวลาทำมาหากินมากอยู่ กาบมะพร้าว เป็นของวิเศษ ตากแห้งแล้วจะใช้ขัดถูถ้วยชามได้ ใช้เป็นเชื้อเพลิงหุงต้มได้ คนโบราณจุดไฟสุกกาบมะพร้าวให้ควันไล่ ยุง รื่น ไร เรือด ที่ซุกซม หรือมากับน้ำ (กัดทั้งคน และวัวควาย) ได้ชะงัดนัก อาหารไทยโบราณจริง ๆ ไม่ใครจะมีอะไรที่ต้องทอดต้องผัด แต่อ่านจดหมายเหตุ ร.๕ เสด็จประพาสต้น ตอนที่ทรงล้อมวงเสวยที่บ้านเจ๊กฮวด นอกจากน้ำพริก เก่า ๆ ถ้วยหนึ่งแล้ว มีผัดผักกาดขาวอีกอย่างหนึ่ง แปลว่า อาหารทอด หรือผัด ก็คงจะมีมาพอควรแล้ว สมัยนั้นคงใช้น้ำมันพืช เช่น น้ำมันมะพร้าว แปลว่าใช้ประกอบอาหารได้ ใช้เติมตะเกียงได้ ใช้เป็นเครื่องประทีนผิว หรือเข้าตำหรับยานวด

ก็ได้ สารพัดประโยชน์จริง ๆ อาหารที่เก็บตุ๋นไว้มีทั้งพืชผัก และเนื้อสัตว์ หรือไม่พียงเป็น หน่อไม้ต้ม หรือหน่อไม้ไม่ต้อง ที่คนทุกภูมิภาคใช้ทำอาหาร (หน่อไม้ต้มกะทิใส่เนื้อเค็ม เป็นอาหารไทย ๆ ที่น่าจะสูญพันธุ์ไปนานแล้ว) กุ้งแห้ง ปลากรอบ (ปลาย่างรมควัน) ที่ใช้ได้ทั้งตำน้ำพริก และต้มโคล้ง (คนสมัยนี้เรียกต้มโคล้งว่าต้มยำไปแล้ว) ไข่เค็มคงเป็นอีกอย่างที่เกิดขึ้นได้มานาน ผมไม่แน่ใจว่า คนไทยสมัยก่อนที่อยู่ไกลทะเลจะมีปลาเค็มหรือไม่ เพราะการเดินทางขนส่งลำบาก แต่หากมีก็ถือว่าอุ่นใจได้ ปลาทุเค็ม หรือปลาหางแข็งเค็มหนึ่งตัว ในยามยาก ดินกับข้าวได้หลายมือ

ครัวไทยสมัยก่อนอยู่บ้าน ด้านหลัง หรือเลือกที่เหมาะกับทิศทางลม ฝากันเป็นฝาโปร่ง ระบายควันได้ เช่น ฝาสำหรับรด แม้จะใช้น้ำหุงข้าม ต้มแกง หรือล้างถ้วยชามบ้าง ก็ยังพอไหว โดยมีชานเปิด ยื่นออกไปมีโถง หรือตุ่มน้ำขนาดพอเหมาะ ใส่น้ำไว้ใช้ได้ ไม่มากมาย อาจวันต่อวัน มีบ้าง หรือบางโอกาส ที่ทำครัวข้างล่าง หากเป็นเช่นนั้น ก็มักแยกต่างหากจากเรือนชาน หวนดูทุกวันนี้ อาหารในถุงยังชีพคงเป็นอาหารแห้งสำเร็จรูป เช่นบะหมี่ หรืออาหารกระป๋อง เช่นผัก หรือปลากระป๋อง แม้จะกินง่าย แต่ก็ยังต้องหุงข้าว ยังต้องใช้แก๊ส หรือไฟฟ้า แล้วต้องเปิดกระป๋อง กินอ้อมแล้ว มีขยะต้องทิ้งอีกต่างหาก ปีนี้อุทกภัยหนักหนาสาหัส ไม่อาจหวนคิดถึงการยังชีพในฤดูน้ำหลากของบรรพบุรุษไทยในอดีต และเอาแบบอย่างได้ทัน แต่ปีหน้าคงยังไม่สาย เพราะทำนายว่า พืชภัยในโลกนี้ และบนผืนแผ่นดินไทย เป็นผลจากการกระทำของมนุษย์ สะสมมานานนับร้อยปี เหตุเหล่านี้จึงน่าจะเกิดซ้ำซากอยู่นับสิบปีทีเดียว

จดหมายจากลูกศิษย์

เดือนสิงหาคม มีจดหมายสองสามฉบับ หนึ่งในจำนวนนี้มาจากลูกศิษย์เก่า ผมตอบไปแล้ว แต่เอาทั้งคำถามคำตอบพิมพ์รวมกันไว้ให้ดู

Date: Tue, 16 Aug 2011 21:38:53 +0700

สวัสดิ์ครับอาจารย์อาทิตย์น่าจะแวะมาที่กรุงเทพหรือเปลาครับ ไม่ได้เจออาจารย์หลายอาทิตย์ ยังไงเดินทางบ่อยๆก็รักษาสุขภาพด้วยนะครับ พักผ่อนเยอะๆนะครับ หวังว่าจะได้เจออาจารย์นะครับ

wanted_life100@hotmail.com

สถาพรตอบ ผมกลับกรุงเทพทุกสัปดาห์ครับ

Date: Thu, 11 Aug 2011 00:13:14 +0700

สอบถามการบ้าน Building Design สวัสดิ์ครับอาจารย์ ผมขอสอบถามอาจารย์เรื่องการบ้านหน่อยครับ ข้อ ๖ ให้นำหน้าถ้ำลงฐานรากต้องตอบเป็น กิโลกรัมต่อตารางเมตรหรือครับ ผมคิดว่าน่าจะเป็นกิโลกรัมกะรัต หากเป็น กิโลกรัมต่อตารางเมตร บริเวณมุมอาคาร (Corner) หน้าหนักผนังกับพื้นจะรวมกันเป็น กิโลกรัมต่อตารางเมตร ได้หรือไม่ครับ สุดท้าย อาจารย์ตรวจข้อสอบเสร็จหรือยังครับ ผมรู้สึกจะทำผิดเยอะมาก ๆ ๆ ๆ โดยเฉพาะข้อง่าย ๆ อย่าง truss คงเป็นเพราะความไม่รอบคอบของผมเอง patchara_srisupoh@hotmail.com ป.ล. ขอบคุณครับอาจารย์ ช่วงนี้อากาศเปลี่ยนแปลงบ่อย รักษาสุขภาพด้วยนะครับ

สถาพรตอบ เป็นกิโลกรัมครับ ผมผิดเอง ขอโทษ บอกเพื่อน ๆ ด้วยนะครับ

Date: Thu, 11 Aug 2011 11:40:17 +0700

สอบถามการบ้าน Building Design สวัสดิ์ตอนเช้าครับอาจารย์ ... ขอถามอีกเรื่องครับ ๑. ตอนถ่ายน้ำหนักของหลังคาลงฐานราก ใช้วิธีคิดพื้นที่รอบเสา แบบเดียวกับถ่ายพื้นหรือคานรีบัวครับ โดยใช้ น้ำหนักโครงหลังคา และ น้ำหนักกระเบื้องมุง ๒. ข้อมูลน้ำหนักบรรทุกจร (DL) ผมใช้ของเว็บนี้จะได้รีเปลาครับ

<http://www.civilclub.net/%E0%B8%99%E0%B9%89%E0%B8%B3%E0%B8%AB%E0%B8%99%E0%B8%B1%E0%B8%81%E0%B8%9A%E0%B8%A3%E0%B8%A3%E0%B8%97%E0%B8%B8%E0%B8%81%E0%B8%84%E0%B8%87%E0%B8%97%E0%B8%B5%E0%B9%88-dead-load-dl.html> ผมเห็น

ว่า อาทึ น้ำหนักกระเบื้องปูพื้น ๑๒๐-๑๕๐ กิโลกรัมต่อตารางเมตร ดูเยอะไปหรือเปล่าครับ และหากใช้ได้จะเลือกค่าไหนดีครับในการนำมาคำนวณออกแบบ patchara_srisupoh@hotmail.com

สถาพรตอบ ข้อ ๑. ก็ใช้วิธีนี้แหละ เพราะไม่ได้ให้ออกแบบละเอียด แต่ให้กำหนดแนวคิด และออกแบบเบื้องต้น ข้อ ๒. ไม่ตอบ เพราะเป็น Common sense อีกอย่าง ก็ตอบตัวเองอยู่แล้วนี่นา

Date: Thu, 4 Aug 2011 09:01:06 +0700

สวัสดิ์ศรีรับอาจารย์ สวัสดิ์ศรีรับอาจารย์สถาพรฯ ที่เคารพ อาจารย์สบายดีหรือเปล่าครับ หลังจากที่พบ อาจารย์โดยบังเอิญที่สนามบินหาดใหญ่ปีที่แล้ว ก็ไม่ได้ติดต่อหรือทราบข่าวของ อาจารย์อีกเลย พอได้เข้าไปเยี่ยมดูเว็บไซต์ อาจารย์ ไม่ได้ไปสอนที่พิษณุโลกแล้วใช่ไหมครับ เสียหายแทนรุ่นน้อง แต่จำได้ว่า อาจารย์ก็เหนื่อยมากช่วงนั้น หากอาจารย์ได้รับเมลนี้ ผมอยากเรียนปรึกษา อาจารย์เกี่ยวกับเรื่องเรียนต่อ PhD ครับ ตามที่ปัจจุบัน ผมทำงานเป็นข้าราชการอยู่กรมเจ้าท่า เป็นเวลาสามปีแล้ว ได้เรียนรู้ระบบงาน ลักษณะและขอบเขตของงานตามความรับผิดชอบของกรม ซึ่งก็ค่อนข้างตรงกับวิชาความรู้ที่ศึกษามาในระดับป.โท อย่างไรก็ตาม เนื่องจากสายอาชีพแขนงวิศวกรรมชายฝั่งในบ้านเรายังขาดองค์ความรู้อยู่มาก ผมจึงพิจารณาเห็นโอกาสในการเรียนต่อเพื่อต่อยอดความรู้สำหรับใช้งานในวงการด้านนี้ครับ ปัจจุบัน ผมอยู่ระหว่างเตรียมความพร้อมด้านคุณสมบัติต่างๆ เช่น TOEFL หรือ GRE และจดหมายรับรอง เพื่อใช้ประกอบการสมัครทุน อยากขอคำแนะนำ อาจารย์ เกี่ยวกับการทำ PhD โดยตอนนี้ อยู่ระหว่างพิจารณาที่เรียนระหว่าง USA และ Europe (อาจจะไม่ได้สักทีก็ได้นะครับ) โดยรูปแบบการเรียนที่ต่างกันคือ ฝั่งยุโรปจะเริ่มงานวิจัยรวดเดียวสามปีจบ ในขณะที่ฝั่งอเมริกามีคอร์สเวิร์คสองปีและจึงทำวิจัยอีกสองปี ระยะเวลาจะยาวกว่าแต่ผู้เรียนมีโอกาสศึกษาอาจารย์ที่อยากให้เป็นที่ปรึกษางานวิจัย และโอกาสการเป็นผู้ช่วยสอนในโรงเรียน (ส่วนตัวรู้สึกเอนเอียงไปทางฝั่ง USA) หาก อาจารย์. มีความเห็นอย่างไร รบกวนขอคำชี้แนะด้วยครับ และหากมีโอกาส อาจต้องขอรบกวน อ. เป็นธุระในการรับรองคุณสมบัติ (Reference letter) ให้ผมอีกครั้งครับ ขอพระคุณล่วงหน้าครับ ด้วยความเคารพอย่างสูง จิรัฎฐ์ ลักษณะละม้าย pizcky@yahoo.com

สถาพรตอบ จิรัฎฐ์ ผมดีใจที่ได้รับเมลนี้ ผมยังสอนหนังสือที่ มน. อยู่ เอมอนี่สอน Building Design คนราว ๓๐ คน เอมอนี่แล้วสอน RC Design คน ๑๘๘ คน ไม่รู้จะปฏิเสธอย่างไร ดังนั้น การสอนทุก ๆ ครั้ง ผมก็จะบอกเด็กว่า "อาจเป็นการสอนครั้งสุดท้าย" สุขภาพผมไม่ค่อยดี งานยุ่ง ก็เป็นงานชาวบ้านเขาทั้งนั้น ปีที่แล้วก็เกือบแย่ เพราะผมเกือบถูกเลือกเป็นอธิการบดี มีคนบอกว่า เสียหาย ผมแพ้โหวตในสภามหาวิทยาลัยเพียงเสียงเดียว แต่ผมว่า ผมโชคดีมีบุญเก่ามากกว่า ผมยื่นหนังสือลาออกจากตำแหน่งคณบดีแล้ว เพราะจะออกเดือนกุมภาพันธ์ หรือกันยายน ก็ไม่ต่างกัน หมดบังประมาณ จะได้ไปทำอย่างอื่น ใจผม ผมอยากให้กลับไปเรียนปริญญาเอกที่เดิม เพราะมีชื่อเสียงระดับโลก เราเองก็คุ้นเคย หากถามผม ผมก็จะบอกว่า เรียนวิศวกรรมชายฝั่ง ยุโรปมีอะไรให้เรียนรู้มากกว่าอเมริกา และญี่ปุ่น สมัยทำงานออกแบบท่าเรือ เพื่อนร่วมงานผมเป็นชาวสก็อต เก่งมาก บริษัทที่มาถ่ายทอดเรื่อง Dredging และ Reclamation ก็เป็นบริษัทดีซัทซ์ สำหรับผมเอง ผมเห็นว่า หัวเรื่องที่น่าสนใจมากในปัจจุบัน ก็ยังเป็น เรื่อง การถมทะเล ป้องกันชายฝั่ง (รวมถึง Disaster management) และการซึ่มแพร์ของน้ำทะเลใต้ดิน ผมยินดีเขียนหนังสือรับรองครับ ถือเป็นหน้าที่และเป็นเกียรติยศ ขอให้บอกได้ทุกเมื่อนะครับ ขอให้เตรียมตัวให้พร้อม และเลือกที่เรียนได้ตั้งใจ